

Svojim znanstvenim radom uvrstio se je među naše najeminentnije znanstvenike na području petrografije i petrogeneze. U geološkim krugovima M. Tajdera se smatra najistaknutijim teoretičarom petrogenetskih problema. Neki su njegovi radovi internacionalne vrijednosti, što se ogleda u citiranju njegovih radova u inozemnim časopisima i drugim znanstvenim publikacijama.

Radom na polju znanosti stekao je zavidnu afirmaciju ne samo u zemlji nego i u inozemstvu.

V.B.

NAGRADA ZA ŽIVOTNO DJELO
Prof.dr LJUDEVITA BARIĆA

Na temelju okružnice Republičkog fonda za naučni rad br. 01-1720/1-1973 od 20. prosinca 1973, Mineraloško-petrografski muzej u Zagrebu predložio je da se prof. dr Ljudevitu Bariću naučnom savjetniku Mineraloško-petrografskog muzeja i redovitom profesoru Prirodoslovno-matematičkog fakulteta dodijeli nagrada za životno djelo za godinu 1973, s obzirom na doprinos našoj znanosti i kulturi, afirmaciju Mineraloško-petrografskog muzeja ne samo kao visoke kulturne nego i znanstvene ustanove a time i naše cjelokupne muzejske službe, te za odgoj znanstvenih i stručnih kadrova.

Znanstveni, nastavni i stručni radovi prof.dr Ljudevita Barića, plod su sposobnosti, ustrajnosti i velikog zalaganja u radu, radu jednog entuzijaste, koji je znanstvenim istraživanjima posvetio cijeli svoj život.

Supotpisnici prijedloga bili su: akademik Miroslav Tajder, akademik Milan Herak, prof. dr ing. Vladimir Majer, te Hrvatsko geološko društvo, Hrvatsko prirodoslovno društvo i Muzejsko društvo Hrvatske. Odbor za dodjelu nagrada znanstvenim radnicima na svojoj drugoj sjednici dne 7. svibnja 1974 odlučio je da se nagrada za životno djelo sa područja prirodnih znanosti dodijeli prof. dr Ljudevitu Bariću.

Svečana podjela nagrada izvršena je dne 22. svibnja 1974. u Hrvatskom Saboru, gdje se je u ime svih nagrađenih znanstvenika zahvalio prof.dr Ljudevit Barić. Između ostaloga rekao je slijedeće: "Radili smo stalno i uporno. Znanstveni rad ne zna za radno vrijeme, on traje neprestano. Pa čak i u noći u snu izranjaju problemi i traže se njihova rješenja. Sama ta ustrajnost ne bi, međutim, bila dovoljna. Znanstveni radnik je entuzijast, on pasionirano voli predmet svoga rada. Uz prirodnu nadarenost koje u naših ljudi ima dovoljno, samo upornos i entuzijazam dovode do uspjeha u znanstvenom djelovanju. Bit ćemo sretni i zadovoljni, ako te osobine budu kod naših suradnika i nasljednika izražene u većoj mjeri nego u nas i ako oni budu sve uradili još ljepše i bolje od nas. Samo to znači napredak".

V.B.